

SATURS

staigāju...	5
laiku pa laikam kā maza sudraba zivtiņa...	6
lasu un lasu prieka drumstaliņas...	7
no tā kas man pieder nekad nekas nepazūd...	8
tikai noticēt tikai noticēt...	9
tik aizsalušas logu rūtis ka neizdodas saskatīt pasauli...	10
kaut kas precīzi neatpazīstams bet dziļos dziļumos zināms...	11
neviens neko nepasaka priekšā — pašai...	12
rakstu miklajās jūrmalas smiltīs neko citu kā...	13
putekļu pilni mati bet jāizķemmē nekavējoties...	14
pilnīgi neko nevaru runāt par putnu brīvību...	15
tieši tas ka nezinu atbildes uz tiem jautājumiem...	16
putenis mani māna: sajūtas uz mirkli uzvizuļo...	17
velti iekrampēties ap sevi uzbūvēta žodziņa redelītēs...	18
nekas no manis nepieder arī man pašai...	19
labi saņemšu drosmi un nostāšos...	20
pārkāpu pāri sapnim...	21
nav šaubu vējš ticis dvēselei klāt un aizpūtis mieru...	22
atļauju sevi kā jūru un priecīgi šalkoju...	23
krustu šķērsu putni lido virs galvas...	24
stāvu aplī un apkārt purvi meži...	25
nezinu kas bet kāds nepārtraukti...	26
celšu tiltu aiz tilta līdz kāds no tiem aizsniegs...	27
ir tas ko nemeklēju...	28
smiltīs zīmēju sirdi ko vējš lēniņām dzēš...	29
neredzu debesis redzu vienīgi zibens švīkas...	30

mani trāpīja tas akmens kas mests kaut kur...	31
starp bezrūpības pauguriņiem šad tad pagadās...	32
visi kādreiz staigāti ceļi pilni ar tik...	33
šodien zema debess virs pieres...	34
sniegs gurkst zem soļiem kad atkal steidzos piepildīt...	35
bez iepriekšēja brīdinājuma...	36
aizlaidīsimies prom no šī lietainā rīta tā...	37
saņurcu šaubas kā papīra bumbiņu...	38
debess nevis putnu spārnu...	39
ievelku elpu strauji katapultējoties...	40
nesaku: dubļu pelēks saku sudraba gaišs...	41
pietiktu arī ar saules drupačiņām — tik pietiktu...	42
izeju dienā tas nozīmē cilvēku burzmā...	43
atļauties ziedēt atļauties nolīt lietū...	44
ceru...	45
sarkanie asinsķermenīši ved manu dzīvību...	46
sāpīgi smagas lāses lietus pievilgušos kokos...	47
neko ar runāšanu manī nevar pierunāt...	48
pēkšņi iestājās ziema...	49
vairs nav iespējams atsaukt atpakaļ...	50
garām lūpām slīd vārdi...	51
nezinu no kuras puses notiek klusā...	52
starp mūsu pasaulēm lidinās naktstauriņi...	53
spārni smeldz saskrāmbāti...	54
viss būs labi mierinu sevi viss būs labi...	55
nē nevajag saldināt dzeršu tieši tik rūgtu...	56
viss pārvēršas priekā un nupat rūgtā ēna staro...	57
neprotu atrast vienīgās pareizās atbildes...	58
tas pilnīgi neko nenozīmē ka aizsalušas upes...	59
taustu ceļu uz vārdiem kurus gribu pateikt tev...	60
lietus lāses tā norakstījušas loga rūtis...	61
metu un metu ūdeni kapeiciņu...	62

dīvains lēnīgums sajūtās...	63
šajā dzīvē viss agri vai vēlu...	64
pār jūru bezvējš zobos nečirkst smiltis...	65
nebaidos iet virzienā kurā plūst sāpju upe...	66
kas teica ka durvis atslēgsies mūžam...	67
krūtīs strauji sitas sirdspuksti...	68
šajā saules izkveidētajā klajumā...	69
no sevī dziļi ieslēptām bailēm vilties...	70
neaprimst neaprimst neaprimst viņņojums...	71
nav vārdu...	72
es nolemju nepadoties...	73
nē tās nav pēkšņas lietus lāses...	74
no neaptveramiem dziļumiem manī augšup kāpj...	75
laiks smiedamies svilpo gar ausīm...	76
nemainīsim apgaismojumu...	77
atgriešanās ceļš pieskaras pēdām maigi kā zīds...	78
laiks izrauj mirkļus no rokām bet tie nenokrīt zemē...	79
pārskrēja prieks ilgi neapstājoties...	80
putnu pēdiņas sniegā aizdzist daudz vienkāršāk...	81
domas pilnas svelošām liesmiņām...	82
ne no kurienes...	83
ko tu projām ejot aiznes...	84
es palikšu tavā tuvumā arī tad...	85
manā sejā ieausti visi tie raksti...	86
tu tik silti paskatījies manā virzienā...	87
es tevi izsacīšu zilbi pa zilbītei...	88
vējš aizelšas skrienot man pakaļ...	89
labi — būšu asns...	90
krīt stars...	91
šodien aizslēdzas visas durvis...	92
dzīvoju un dzīvoju zem klajas debess...	93
nezinu no kuras puses manī ielido ilgas...	94

brīdī kad izvēlos dienai draugus...	95
viss nepāriet...	96
neviens nepateiks priekšā...	97
vienu mazītiņu šodienu nodzīvot...	98
gulbju baltie augumi izgaisuši...	99
mirklis paņem mani pie rokas un es atļauju...	100